

Guds heliga Moder Marias högtid 2021

Ända sedan det heliga året år 2000 har jag haft förmånen att få börja det nya året i Malmö med att fira en högtidlig mässa till Guds Moders ära, mestadels i Sankt Petri medeltida kyrka, samtidigt som vi med hela kyrkan har bett om fred på jorden, och inte minst i Malmö. Detta år är annorlunda på många sätt, men jag är glad och tacksam att ändå få fira mässan till Guds Moders ära och be för fred i en annan kyrka i Skåne, som dessutom är vigd till Jungfru Maria. Maria är och förblir den fasta punkten i vårt kristna liv. Vad som än händer i världen omkring oss och i människors hjärtan förblir hon vår moder, kyrkans moder, eftersom hon fick föda Frälsaren till världen. Han är den enda som kan rädda oss och vår värld. Jungfru Maria hjälper oss och påminner oss ständigt om hur vi skall förhålla oss till Jesus genom de ord hon yttrade vid bröllopet i Kana "Gör det han säger åt er" (Joh 2:5).

För att göra det Jesus säger åt oss, måste vi veta vad han vill att vi skall göra. Vi måste lyssna mer till Jesu ord i evangeliet. Somliga vill göra en god föresats vid årets början och då faller det sig naturligt att man föresätter sig att läsa evangeliet mer troget, ja, hela Bibeln. Påven Franciskus sade en gång: "lägg undan din mobil och läs Bibeln i stället". En bra mätare på halten i vår tro och trohet är om vi läser Bibeln mer än vi läser på internet och mobilen. "Omvänd er och tro på evangeliet" säger Jungfru Maria varje gång hon uppenbarar sig. Vi skulle kunna tillägga: på internet fastnar ni lätt i den ondes garn.

Jag vet inte om jag skall ge flera råd inför det nya året. De flesta bryr sig ändå inte om vad man säger och föresatser glömmes man illa kvickt. Men eftersom denna årets första dag är en dag när hela Kyrkan förenas i bön för fred på vår jord, vore det bra att inte bara göra det en gång per år. Vi vördar Jungfru Maria som *Regina pacis*, och därför ber vi också rosenkransen för fred på vår jord. Jag är tacksam för dem som vill be rosenkransen för enheten i vårt stift varje torsdag. Pandemin tycks ha bidragit till fullskaligt krig på "sociala" medier mellan olika grupper. Här behövs verkligen Jungfru Marias som fridens drottning och kyrkans moder. Jag hör ibland från människor som försiktigt närmar sig katolska kyrkan, att de nogsamt vill akta sig för att ge sig in i ett sådant getingbo. Om man absolut vill göra ännu en god föresats vore det bra att ansluta sig till den lilla bedjande skara som ber rosenkransen för enheten i vårt stift varje torsdag.

Varje äkta bön är en frukt av den helige Andes verk inom oss. Utan den helige Ande kan vi inte ens säga Herre, Herre. Paulus påminner oss i dagens andra läsning om att "Gud har sänt sin Sons Ande in i vårt hjärta och den ropar: 'Abba! Fader!'" (Gal 4:6). Mer och mer kan den helige Ande förvandla vårt hjärta, så att vi liksom Jungfru Maria får ett hörsamt hjärta, som i trons lydnad låter sig ledas av Anden. "Maria tog allt detta till sitt hjärta och begrundade det" (Luk 2:19, 51).

Tänk om vi kunde göra en föresats att i Marias efterföljd begrunda vad Gud vill göra med oss och genom oss. Att lyssna lyhört och lydigt till Guds ord kan förändra hela vårt liv. Att söka göra Guds vilja och vara Gud till behag i stället för att vara slav under vår egen vilja och söka behaga vår fåfånga kan förändra allt. Jungfru Maria kan lära oss ofantligt mycket, men vem bryr sig om det?

”Låt oss också under detta nya år få leva burna av hennes förbön”, så bad vi i dagens kollektbön. Att bli medveten om att Jungfru Maria som kyrkans moder ständigt ber för oss, sina bråkiga och syndiga barn, är oerhört befriande. Man talar ibland om ”förbörens allmakt”, när det gäller Marias förbön. Det måste naturligtvis uppfattas riktigt. Bara Gud är allsmäktig. Men när Jungfru Maria ber låter hon sig alltid ledas och inspireras av den helige Ande. Det är Anden som inom henne viskar vad hon skall be om. Som den Obefläckade är hon befriad från arvsyndens och själviskhetens tyranni. Därför ber hon alltid om och för det som Gud vill att hon skall lägga fram i sin bön.

Tyvär är lite annorlunda med oss. Vi är ännu sårade av arvsyndens följder. Vi är ännu präglade av själviskhet, självömkan eller självförakt. Vi håller på att renas och befrias. Det sker i hög grad i vårt böneliv. Ju mer vi blir hemmastadda i börens värld, desto mer kan Gud befria oss från den gamla människans tyranni. Det råder ofta en bitter strid inom oss mellan den gamla och nya människan. I vårt hjärta pågår ett inbördeskrig. Därför är det viktigt att lita på Guds nåd som aldrig fattas oss, när vi verkligen kapitulerar och överlåter oss åt honom. Ingen är mer angelägen att hjälpa oss än Gud. ”Du som börjar och fullbordar allt som är gott, låt nådens verk, som tog sin början i Maria, nå sin fullbordan i oss” (bön över offergåvorna). Det som Gud har gjort för Maria, när hon fick del av nådens fullhet, vill han göra också för oss. Hon är själv kyrkans urbild och vi är kallade att få del av samma nådens fullhet, när vi en gång får nå fram till den eviga härligheten.

”Välsignad är du mer än andra kvinnor, och välsignat är det barn du bär inom dig” (Luk 2:42). Mer än alla andra har Jungfru Maria fått ta emot Guds välsignelse, eftersom hon skulle få föda hans enfödde Son till vår värld, för vår frälsning. Också denna välsignelse tar hon emot tillsammans med oss och för vår skull. Den aronitiska välsignelsen som vi hörde om i Fjärde Mosebok (6:22-27) får vila över oss alla, inte minst under detta nya år som ännu är ungt och verkligen behöver välsignas. När vi talar om nyårsföresatser, vill jag inte lägga ytterligare sten på börda. Tvärtom. Det räcker egentligen för oss att bara låta oss överösas av alla dessa tecken på Guds godhet. Han ger oss Andens hjälp och börens gåva. Han leder oss in i nådens fullhet tillsammans med Maria. Han låter ständigt sin välsignelse vila över oss. Vad kan vi mer begära? Är det då för mycket begärt att vi föresätter oss att ta emot allt underbart som Gud vill ge oss under året?

